

ЛУИ АРАГОН
ИЗ „ПЕСЕН НА МИРА“

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

* * *

*Мирът... Това е щастие крилато,
отдавна зажадувана мечта —
не му се вярва на човек, когато
се сбъдне тя.*

*Мирът... Припомня той жена любим
вратата блъсвам — иде тя от път,
душата ми в прегръдката си взима
до своята гръд.*

*Мирът... Това е светлият прозорец
към утринния свод лазурносин —
светът през него е за всички хора
разцъфнал крин.*

*Мирът... Това е слънцето, открито,
проблеснало към всекиго от нас...
Това са стъпките ти, със които
съм свикнал аз.*

*Това е славей, който чурулика,
това е веселият детски вик
и рибата, която сред тръстика
проблясва в миг.*

*Мирът... Това е звездната осанка
на необгледната небесна шир;
мирът... Това си ти — и моя сянка
и мой кумир.*

Мирът... Това е детската забава:

*игра и тичане, в очите — плам,
а нишката на мисълта тогава
загубваш сам.*

*Мирът... Когато тази дума кажа,
боя се някак — странно е това, —
променя се сърнето мое даже
едва-едва.*

*Мирът върви безгласно из полята,
несигурен и крехък, слаб и блед...
Ала незабелязано пчелата
събира мед.*

*Това е само полъх свеж сред храсти,
заглъхнал в колебания почти;
светлик единствен, който в мрак от страсти
едва трепти.*

*Пристъпва като оздравяващ, бавно,
несигурен е неговият крак
и раната, зараснала отдавна,
усеща пак.*

*Войната се отдалечи без слава,
загуби тя предимствата си тук,
от грохота ѝ днес край нас остава
далечен звук.*

*Това е шум от танкове в полето. —
в казармите се връщат те накрай,
а ние ще танцуваме, догдето
денят сияй.*

*Ще видиш утре — ще разцъфнат, рози,
ще почне новия учебен час
ще грее — да не вярваш на прогнози*

за дъжд и мраз.

*Ще построим за младежта и сгради,
и обновени, по-щастливи дни,
а любовта навред сърцата млади
ще промени.*

*Ще изградим отново градовете,
опожарените ни чудеса...
Животът пак ще блесне като цвете
изпод роса.*

*Не бих могъл да изброя без грешки
версайлите, които ще строим,
творбите бърни на ума човешки
неуморим*

*и залите с невиджани размери,
ковачници на нов човешки блян,
и гълъба, в ръцете ни намерил
подслон желан.*

*Аз зная, зная. Всичко предстои ни
смъртта бе завладяла този век,
но виж мира из небесата сини
във полет лек!*

*А в сянка някой трупа злоба дива
и пламъка червен засипва с пръст
и някой все вълчицата укрива
от права мъст.*

*И някой все мечтае за юмрука,
над масата стоварен в тъмнина,
и тайно зад примирието тука
крои война...*

Аз зная, зная, никак не е дребна
опасността и днес да ни приспят;
възможно е от всеки кът да дебне
към нас врагът.

Аз зная, но мирът е тук — отстъпи
чудовището яростно назад
пред всичко туй, което ми е скъпо
на този свят.

Мирът е тук, народите разбраха,
че той им сочи пътя към прогрес
и че за господаря е заплаха
лъчът му днес.

Мирът е тук, от него бликат в пяна
на свободата буйните води
и май цъфти там, гдето барабана
ехтя преди.

Мирът е тук, не бе борбата кратка —
разкрити са убийците поне
и черната, вдовишката забрадка
им казва: „Не!“

Мирът е тук, пред него на колени
и Престъплението е дори;
ехти гласът на жертвите ранени:
„Стрелбата спри!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.